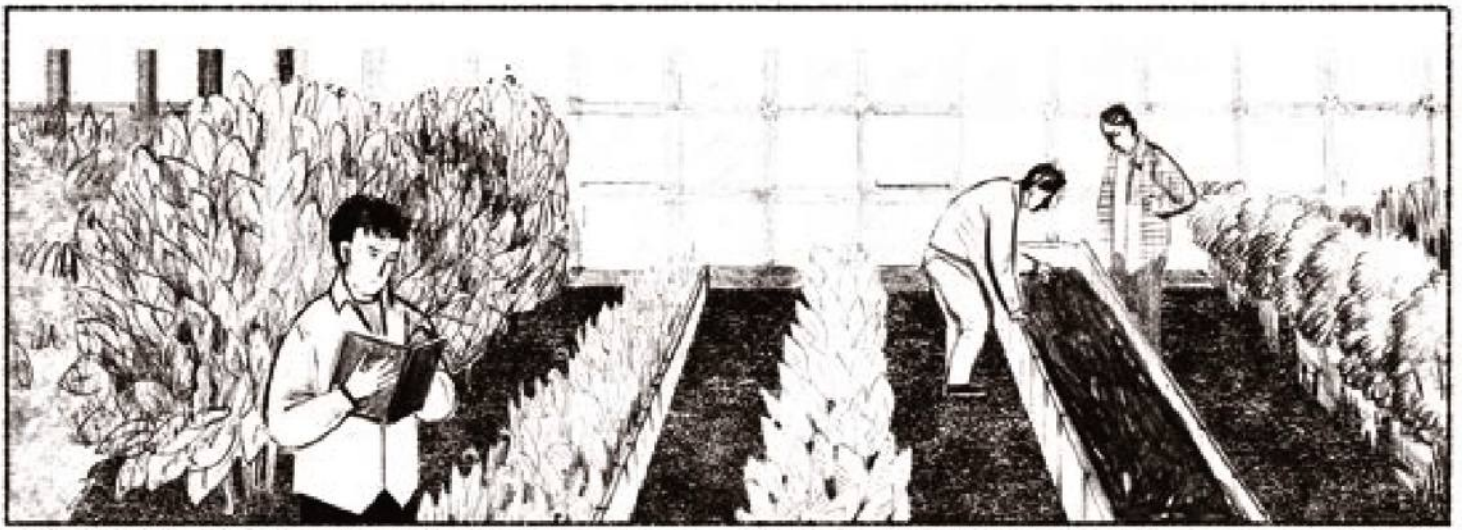

Ціна вибору

Луганськ, 2014

Обстрілюють кожен день.
Вам треба вийхати.

Я сама з дитиною не
поїду.

Я не можу залишити колекцію.
Це 12 років життя.

Як лиш трохи стихне,
я обов'язково приїду.

Микола з колегами намагалися врятувати колекцію рослин.

Періодично на станцію приходили військові.

Бувало, коли в один день приходили військові
з обох сторін.

«Сепари» є?

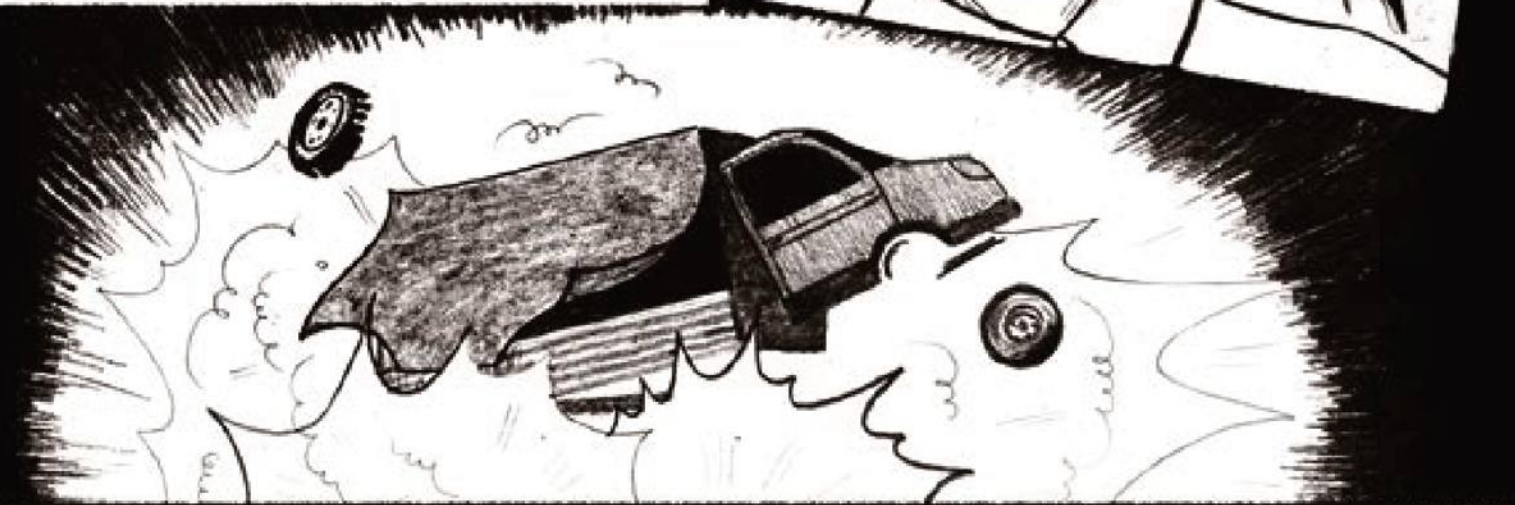
Оружје, «укропы» єсть?*

*Зброя, «укропы» є?

Ризикуючи життям, люди по черзі їздили в Луганськ чи Станицю по продукти і паливо для електрогенераторів.

Повертаючись з однієї із поїздок...

Що сталося...

Де Віра?...

Віро!!!

Що це було...

О Боже, ноги!?

Повзти.

Повзти, доки стане сили.

Треба пробувати йти.

Ноги?!..

Терміново потрібна операція. Ми нічого не можемо зробити – в луганських лікарнях немає фахівців і медикаментів.

Світлано...

у мене обгоріли ноги...

терміново потрібна операція в Харкові...

всі документи згоріли в машині...

Харків.

Уже сніг...

Все буде добре.
Ти живий – це головне.

Я тобі завдячую всім. Не думаючи про себе, ти мене, тяжкохворого, перевезла без документів через усі блокпости...

Ти уберегла нашу дитину від цієї страшної війни...

Не треба, ти ж ніколи не плакав, навіть після важкої операції...

Треба забрати рослини.

